

The Classiness of Bible in the New Poetry

Dr. C. Jebakumar, Assistant Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5590-1979>

DOI: 10.5281/zenodo.7593446

Abstract

This article speaks about how the new poets take biblical myths and use biblical myths to express their ideas according to their imaginations. Some poets keep mythological ideas unchanged and create them in their poetry. Some poets change the biblical myth and use it to suit their poetry. Mythology means antiquity. Mythology in each religion is defined as appropriate to the respective religion. All the stories, values, proverbs and facts of life are embedded in it. Myths from every era are revived when creators take them. The poets of the epic (Kaapiya) period and the period of devotional literature built many imaginations around the archetypes. It is through this that the mythical mandarins gained importance. Thus, in the new poems, the poets used biblical myths to reinforce their points. This article is to explore the poetic works that use this.

Keywords: Classiness, Bible, New Poetry.

References

- [1] Abdul Rahman. *Paravaiyinpathai*. National Publications, Chennai, 4th edition- 2006.
- [2] Abdul Rahman. *Kavikoo Kavithaigal*. National Publications, Chennai, 1st Edition, December-2013.
- [3] Sughirtharani. *Theendapadatha Mutham*. Kaalachuvadu Publications, Nagercoil, 1st Edition, December-2010.
- [4] Priya Kumaran. *Vadu*. Kavya Publications, Chennai, 1st Edition- 2003.
- [5] Francis Kiruba. J. J. *Francis Kiruba Kavithaigal*. Discovery Book Palace, Chennai, 1st Edition - 2016.
- [6] *ParisuthaVedhaagamam*. Indiya Vedhaagama Sangam Veliyidu, Bangalore.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 2, தை 2054

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்: 2583-0481

புதுக்கவிதைகளில் விவிலியத் தொன்ம மாற்றம்

முனைவர் செ. ஜெபக்குமார், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை,

பிஷப்ஹீபர்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 17, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5590-1979>

DOI: 10.5281/zenodo.7593446

ஆய்வுச்சுருக்கம்

புதுக் கவிதைகளில் விவிலியத் தொன்ம மாற்றம் என்னும் இக்கட்டுரையில் விவிலியத் தொன்மங்களை புதுக்கவிஞர்கள் எவ்வாறு எடுத்தாளுகின்றனர் என்றும் தன்னுடைய கற்பனைகளுக்கு ஏற்றாற் போல தன்னுடைய கருத்தை தொன்ம வழியாக கூறுவதற்கும் விவிலியத் தொன்மங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சில புதுக் கவிஞர்கள் தொன்மக் கருத்துக்கள் மாறாமல் அதனை தன் கவிதையில் படைக்கின்றனர். சில கவிஞர்களோ விவிலியத் தொன்மத்தில் மாற்றம் செய்து அதனை தன்னுடைய கவிதைக்கு ஏற்றாற் போலப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறு பயன்படுத்தும் கவிதைப் படைப்புகளைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையாகும்.

குறிப்புச் சொற்கள்: விழுமியங்கள், வழக்காறுகள், ஜெபம், சிலுவை, பரமண்டலம்.

முன்னுரை

தொன்மம் என்பது பழமை என்று பொருள்படும். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தொன்மம் என்பது அந்தந்தச் சமயத்திற்கு ஏற்றார் போல் வரையறுக்கப்படுகின்றன. அதற்குள் கதைகள், விழுமியங்கள், வழக்காறுகள், வாழ்வியல் உண்மைகள் அனைத்தும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் உள்ள தொன்மங்களைப் படைப்பாளிகள் எடுத்தாரும் பொழுது அவைகள் புத்துயிர் பெறுகின்றன. காப்பியக் காலத்திலும், பக்தி இலக்கிய காலத்திலும் கவிஞர்கள் தொன்மைகளைச் சுற்றி பல கற்பனைகளைக் கட்டி எழுப்பினர். இதன்வாயிலாகவே தொன்ம மாந்தர்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றனர். இவ்வாறு புதுக்கவிதைகளில் கவிஞர்கள் தனது கருத்தைக் கூறமுற்படும் போது அதற்கு வலுசேர்க்க தொன்மங்களைப் பயன்படுத்தினர். புதுக்கவிதைகளில் கவிஞர்கள் விவிலியத் தொன்மங்களைப் பயன்படுத்தும் பொழுது இரண்டு விதமான போக்குகளைக் கடைபிடித்தனர். விவிலியத் தொன்மங்களை மாற்றமில்லாமல் படைப்பது என்பது ஒரு முறையாகும். விவிலியத் தொன்மங்களை மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தி தன்னுடைய கருத்தைக் கூறுவது மற்றொரு முறையாகும். இவ்வாறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்ட தொன்மங்களைக் கொண்ட புதுக்கவிதைகளைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரை ஆகும்.

தொன்ம மாற்றம்

கவிஞர்கள் தாம் சொல்ல வந்த கருத்துக்களை தொன்மக் குறியீடுகளை தனக்குத்

பசுமைச்சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக்காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 2, தை 2054

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்: 2583-0481

தேவையான இடங்களில் மாற்றியும், புதிய பொருள் விவிலிய தொன்மங்களில் நுண்ணிய வேறுபாடுகளைச் செய்யும் கவிஞர்களையும், பெரிய வேறுபாடுகளை செய்யும் கவிஞர்களை தமிழ் இலக்கிய உலகில் காணமுடிகிறது.

விவிலிய தொன்மங்கள் கீழ்க்காணும் தன்மையில் மாற்றப்படுகின்றன.

1. தொன்மங்களின் அடிப்படையை மாற்றுதல்
2. தொன்ம மாந்தர்களின் கூற்றுக்களை மாற்றுதல்
3. தொன்மங்களின் புனிதங்களைச் சீர்குலைத்தல்
4. தொன்ம வரிசை முறையில் மாற்றம்
5. தொன்மக் கதையில் கற்பனையைப் புகுத்துதல்

தொன்மங்களின் அடிப்படையை மாற்றுதல்

புதுக்கவிதை படைப்பாளர்களான அப்துல் ரகுமான், சுகிர்தராணி, நீலமணி, மாலதிமைத்ரி, பிரியகுமாரன், ஜோசப் மோகன்குமார், புவியரசு, குமரகுருபரன் ஆகியோர் தன் படைப்புகளில் சில விவிலிய அடிப்படைகளை மாற்றுகின்றனர். ஆதாம், ஏவாள், விலக்கப்பட்ட கனி, ஏதேன், நோவா, யோனா ஆகிய பழைய ஏற்பாட்டுத் தொன்மங்களின் பொருளானது இவர்களது கவிதைகளில் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. அப்துல் ரகுமான் ஒரு புதிய ஆதாமைக் காட்டுகிறார். இந்த ஆதாம் தன் முகத்தின் வியர்வையால் ஒரு சொர்க்கத்தை உருவாக்குகின்றான். அச்சொர்க்கத்தில் விலக்கப்பட்ட கனிமரங்களை அவனே வைக்கிறான். அவற்றைப் பறித்து உண்ணவும் செய்கிறான். அவன் தானாகவே ஏதேன்என்னும் சொர்க்கத்தை விட்டு வெளியேறுகிறான் என்று கவிதையைப் படைக்கிறார். மூலக் கதையில் கடவுள் ஆதாமையும் ஏவாளையும் ஏதேனில் இருந்து வெளியேற்றுகிறார். ஆனால் இக்கவிதையில்,

இந்த புதிய ஆதாம்

தன் முகத்து வேர்வையால்

உண்டாக்கிய சொர்க்கத்தில்

விலக்கப்பட்ட கனி மரங்களை

இவனேவைத்தான்

இவனே உண்டான்

இவனே தன் சொந்தச்

சொர்க்கத்தைவிட்டு

வெளியேறிவிட்டான் (பறவையின் பாதை, ப. 99)

என்பது கவிதையாகும்.

சுகிர்தராணி 'கடைசி முத்தம்' என்னும் கவிதையில் ஏதேன் விலக்கப்பட்ட கனி ஆகிய தொன்மங்களை எடுத்தாளுகின்றார். ஆதாமும், ஏவாளும் விலக்கப்பட்ட கனியை தின்றவுடன் தங்கள் நிர்வாணிகள் என உணர்ந்ததாக விவிலியம் குறிப்பிடுகின்றது. சுகிர்தராணி இதில்

பசுமைச்சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக்காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 2, தை 2054

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்: 2583-0481

மாற்றம் செய்கிறார். விலக்கப்பட்ட கனியைத் தின்ற பிறகும் தலைவனும் தலையும் நிர்வானிகளாகத் திரிந்ததாக அவர் எழுதுகின்றார். கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆதாம் ஏவாளுக்கு வழங்கப்பட்ட தோட்டமும் இங்கு மாறுதல் பெறுகிறது. இதில் தோட்டத்தை நிர்மாணிப்பவர்களாகத் தலைவனும் தலைவியும் வருகின்றனர்.

அவர்களால்தீர்மானிக்கப்பட்டதோட்டம்

ஏதேனும் சாயலாக இருந்தது

கூடியபின் தளரும் உடலைப்போல

அவ்விடத்தின் நறுமணம்

மென்மையுற்றிருக்க

விலக்கப்பட்ட கனியை புசித்த பிறகும்

நிர்வானிகளாகவே திரிந்தனர் (தீண்டப் படாத முத்தம், ப. 44)

என்ற அடிகளில் தொன்மம் திசைமாறி போகிறதை நாம் காணமுடிகிறது.

பிரியகுமாரன் “எருசலேம்களின் ஏலம்” என்னும் கவிதையில் ‘விலக்கப்பட்டகனி’ எனும் தொன்மத்தில் ஒரு மாற்றத்தைச் செய்கிறார். விவிலியத்தில் கடவுள்களால் தடை செய்யப்பட்ட கனியை ஏவால் முதலில் சுவைத்துப் பின் ஆதாமுக்கு வழங்குகிறான். பிரியகுமாரனின் கவிதையில் சர்ப்பம், விலக்கப்பட்ட கனி, ஆதாம் ஆகியவை இடம் பெற்றாலும் அதனை முதலில் உண்ட ஏவாளைக் காணவில்லை. ஏவாளின் தூண்டுதல் இல்லாமலே ஆதாமின் வாரிசுகள் இதில் விலக்கப்பட்ட கனியைச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

இங்கே

சர்ப்பங்கள்

விலக்கப்பட்ட கனிகளை

அடையாளம் காட்ட

ஆதாம்களின் வாரிசுகள்

விலக்கப்பட்ட கனிகளால்

பசியாறுகிறார்கள் (வடு, ப.40)

என்கிறார். இங்கே விவிலியத்தின் அடிப்படைக் கருத்து மாறி விடுகின்றது

தொன்ம மாந்தர்களின் கூற்றுக்களை மாற்றுதல்

விவிலிய வசனங்கள் இறைவனால் வழங்கப்பட்டவை என்றும் அவற்றிலுள்ள எழுத்து கூட மாற்றம் பெறக் கூடாது என்றும் கிறித்தவர்கள் கருதுகின்றனர். படைப்பாளிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை. அவர்கள் நாளிதழின் வரிகளை மாற்றுவதைப்போல புனித நூல்களின் வரிகளை சாதாரணமாக மாற்றி விடுகின்றனர். கிறிஸ்து சிலுவையில் மொழிந்த திருமொழிகளை வேறு பாத்திரங்கள் மொழிவதாக மாற்றுவதனைப் புதுக்கவிதையில் காண முடிகிறது. கிறிஸ்து கற்பித்த ‘பரமண்டல ஜெபமும்’ பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவின் கூற்றாக அமையும் வசனங்களும்

பசுமைச்சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக்காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 2, தை 2054

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்: 2583-0481

மாற்றப்பட்டுள்ளன. பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே! உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக என்ற தொடக்கப்பகுதி விவிலியத்திலும் கவிதையிலும் ஒரே மாதிரி ஆளப்பட்டுள்ளன. உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக என்று விவிலியம் சொல்ல எங்களுடைய ராஜ்யம் எழுவதாக என்று 'மனிதருடைய ஜெபம்' கவிதை கூறுகின்றது. உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறது போல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக என்ற விவிலிய வசனம் எங்களுடைய சித்தம் பூமியிலே செய்யப்படுவது போல பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுவதாக என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது. எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்கு தாரும் என்று கிறிஸ்துவின் ஜெபம் கற்பிக்கிறது. பிரியகுமாரன் எங்களுக்கு வேண்டிய பெரு விருந்தை என்றும் தாரும் என்பதாக மாற்றுகிறார். இவ்வாறாக தொன்ம மாந்தர்களின் கூற்றுகள் மாற்றப்படுகிறது.

தொன்மங்களின் புனிதங்களை சீர்குலைத்தல்

தொன்மங்கள் புனிதமானவை. அவை மனித மனங்களின் உயர்வான இடத்தை பிடித்துள்ளன. இத்தொன்மங்களின் அழகைச் சிதைக்கும் போக்கு புதுக்கவிஞர்களிடம் பரவி இருப்பதை காணமுடிகிறது. தொன்மமாந்தர்களைக் கொச்சைப்படுத்தும் கவிதையாக 'எருசலேம்களின் ஏலம்' எனும் கவிதையில் இறுதிப் பகுதியில் பெரும் பாவிகள் ஒன்றிணைந்து புதிய ஏதேனை உருவாக்குகிறார்கள். இந்த ஏதேனில் ஆதாம் அதிகார போதையுடன் திரிகிறான். ஏவாள் தற்பெருமையுடன் வாழ்கிறான். விலக்கப்பட்ட மரம்பரவி எங்கும் முளைத்து நிற்கின்றது. சர்ப்பங்கள் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் ஆலோசனைகள் வழங்குகின்றன. இதுவரை மனிதர்கள் மீதும் சாத்தான் மீதும் குற்றச்சாட்டுகளை எழுப்பி வந்த பிரியகுமாரன் இறுதியில் கடவுள் மீதே குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கிறார்.

தான்

நிர்வாணமாயிருப்பதை

உணர்ந்து

ஒளிந்துகொண்டிருக்கும்

தேவன் (வடு, ப. 43)

என்பதில் தொன்மக் கதை முழுமையாக மாற்றம் அடைந்துவிடுகின்றது. கடவுள் ஆடை இல்லாமல் நிற்கிறார் என்று கொச்சைப்படுத்தப்படுகிறார்.

அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய மோசேயின் செங்கோல் வலம்புரிஜானிடம் மதிப்பை இழக்கிறது. அவரது கவிதையில் மோசே செங்கோலை அடித்ததும் அது முறிந்து விடுகிறது.

கடவுள் சொன்னதை நம்பி

தண்ணீர் வருமென்று

மோசஸ் இந்த கல்லைத்

தட்டினான்

கொம்பு முறிந்தது தான் மிச்சம்ய (வலம்புரி ஜான், ப. 33)

பசுமைச்சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக்காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 2, தை 2054

இ - ஐஎஸ்எஸ்எண்:2583-0481

தொன்ம வரிசை முறையில் மாற்றம்

தொன்ம வரிசை முறையில் மாற்றம் செய்யும் முறையை அப்துல் ரகுமானிடம் காணமுடிகிறது. யோவான் தன் நற் செய்தி நூலில் கிறிஸ்து எனும் 'வார்த்தை' யின் சிறப்பைக் கூறி நற் செய்தியைத் தொடங்குகிறார்.

ஆதியிலேவார்த்தை இருந்தது.

அந்தவார்த்தைதேவனிடத்திலிருந்தது.

அந்தவார்த்தைதேவனாயிருந்தது (பரிசுத்த வேதாகமம்.யோவான், 1: 1)

அப்துல் ரகுமான் இத் தொன்மைத்தை தலைகீழாக மாற்றுகிறார். வார்த்தைமாம்சமாகி (யோவான்1:1) என்ற யோவானின் சொல்லாடலை மாம்சம்வார்த்தைஆகி என மாற்றுகிறார்.

என் ஆறாவது விரல்வழியே

சிலுவையிலிருந்து

வழிகிறது ரத்தம்

ஆம்

என்'மாம்சம்'

வார்த்தை ஆகிறது (கவிக் கோ கவிதைகள், ப. 60)

என அப்துல் ரகுமான் எழுதுகிறார்.

தொன்மக்கதையில்சொந்தக்கற்பனையைப்புகுத்துதல்

தொன்மக் கதையில் கவிஞர் தனது சொந்தக் கற்பனையை ஏற்றும் போக்கு காணப்படுகிறது. ஜெ.பிரான்சிஸ்கிருபா உலகைப்படைக்கத் தொடங்கிய கடவுள் முதலில் அவரைப் படைத்துக் கொண்டதாகக் கூறுகின்றார். நீர்,நிலம்,காற்று,ஆகாயம் இவற்றைப் படைத்தக் கடவுள் இறுதியில் மனிதனைப் படைத்தார் என்கிறார். மனிதன் தான் இறுதிப் படைப்பு என்ற கருத்து ஆதியாகமக் கருத்துடன் ஒத்துச் செல்கிறது. ஆனால் மனிதனின் உறுப்புகளில் கடைசியாகப் படைக்கப்பட்டது கண் எனும் சொந்தக் கருத்தை இத்துடன் இணைத்துவிடுகிறார்.

உலகைப் படைக்கத் தொடங்கிய கடவுள்

முதலில் அவரைப் படைத்தார்

நீர் நிலம் காற்று ஆகாயமென்று சிரத்தையோடு

முன்னேறியவர்

மனிதனில் முடித்தார் (ஜெ.பிரான்சிஸ் கிருபா கவிதைகள், ப. 247)

என்பது அவரது கவிதையாகும். இதில் கண் பற்றிய பதிவு அவரது சொந்தக் கருத்தாக அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறாக பல கவிஞர்கள் தன்னுடைய சொந்த கற்பனையை தொன்மக் கதையில் புகுத்திவிடுகின்றனர்.

முடிவுரை

“புதுக்கவிதையில் தொன்ம மாற்றம்” எனும் இக்கட்டுரையில் தொன்மங்களின்

பசுமைச்சூழல்பேணுவோம்பார்தனைக்காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 2, சிறப்பிதழ் - 2, தை 2054

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்: 2583-0481

அடிப்படைக் கருத்து மாற்றப்பட்டுள்ளமை குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது. தொன்மை மாந்தர்களின் கூற்றுகள் தற்காலச் சூழலுக்கேற்ப மாற்றம் பெற்றுள்ள விதங்கள் குறித்தும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. தொன்மங்களை மதிப்பிழக்கச் செய்யும் படைப்பாக்க முறை குறித்தும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் தொன்மங்களின் அடிப்படையை மாற்றுதல், தொன்ம மாந்தர்களின் கூற்றுகளை மாற்றி தங்களது கற்பனையை புகுத்துதல், தொன்மங்களின் புனிதங்களைச் சீர் குலைத்தல் ஆகியவை பற்றி இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

- [1] அப்துல் ரகுமான். *பரவையின் பாதை*. தேசிய வெளியீடுகள், சென்னை, நான்காம் பதிப்பு – 2006.
- [2] அப்துல் ரகுமான். *கவிகோ கவிதைகள்*. தேசிய வெளியீடுகள், சென்னை, முதற்பதிப்பு – டிசம்பர் -2013.
- [3] சுகிர்தராணி. *தீண்டப்படாத முத்தம்*. காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ், நாகர்கோவில், முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் 2010.
- [4] பிரியகுமாரன். *வடு*. காவ்யா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 2003.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.